

SZENTKÚT

NEMZETI
KEGYHELY
LAPJA

AZ ENGESZTELÉS
MŰVE

6. oldal

90 ÉVESEK
A BAZILIKA FRESKÓI

13. oldal

INTERJÚ:
IDŐ ÉS ÖRÖKKÉVALÓSÁG

10. oldal

Pax et bonum!

Idén van az imádság éve, a 2025-ös „A remény zarándokai” mottóval meghirdetett szentév előtt. Hogyan lehet a kegyhely az imádság háza, ahol megerősödhetünk a reményben? Erről volt szó a kegyhelyek vezetői és munkatársai számára 2024. november 9–11. között Rómában, a Vatikánban rendezett találkozón, ahol felhívták a figyelmünket arra, hogy hirdessük: jó, ha a zarándok nem alku-dozik Istennel. Ennek értelmében kerüljük az „Elmegyek Szentkúra, ha...” kezdetű kéréseinket, mivel Isten szeretetét nem lehet meg-vásárolni. Az is keserű tapasztalat számunkra, hogy néha nagyon nagy bajban, nagyon nagy kéréssel érkeznek ide emberek, és ha Isten nem vagy nem úgy teljesíti a kérésüket, ahogy szeretnék, akkor elfordulnak tőle. Az a remény hiányzik itt, amely bizalmát egyedül az Úrba veti, tudván, hogy Ő görbe vonalakkal is tud egyenesen írni. Azt kívánom, hogy ennek a felismerésére segítsen minket a szentévre való készület Szentkúton is!

P. dr. Orosz Lóránt OFM kegyhelyigazgató

Fotó: Földi Zsolt

IMPRESSZUM

A SZENTKÚTI FERENCES KÖZÖSSÉG
INGYENES KIADVÁNYA

Felelős kiadó:

P. dr. Orosz Lóránt OFM

Felelős szerkesztő:

Keppel Dániel

Cím:

3077 Mátraverebély-Szentkút 14.

Számlaszám:

11600006-00000000-30458365

Telefonszám:

+36-32/418-029;

+36-20/400-5878

E-mail:

info@szentkut.hu

Honlap:

www.szentkut.hu

ISSN 1789-7432

Fotók:

Szentkúti Fotóarchívum,

Hátlapkép: P. Palkó Julián OFM

Borító- és lapterv:

Bodogán Péter

Grafikai szerkesztő:

Biró Dániel

Korrektor:

Kámán Veronika

Nyomdai munkák:

Pauker Nyomda

Felelős vezető: Vértés Dániel

Tartalom

- 4. Szerzetesek és papok szüleinek
lelkigyakorlata
- 5. Zsolozsmatábor Szentkúton
- 6. Az engesztelés műve
- 8. Szentkúti tarisznya
- 9. Lisznyai Kálmán: Palócz dalok, LXXXIV.
- 10. Idő és örökkévalóság
Húsvéti beszélgetés Lóránt atyával
- 13. Steffek Albin 90 éve fogadalomból festette ki
a bazilikát
- 15. Visszatekintő

A 90 évvel ezelőtti munkálatokkal a híres szombathelyi templomfestő, Steffek Albin (1893–1967) lett megbízva, aki élete során közel félszáz templomot festett ki...

Ha a feltámadás fényében nézzük az életünk bizonyos eseményeit, azonnal értelmet nyerhet minden, még a rossz dolgok is...

Szerzetesek és papok szüleinek lelkigyakorlata

Barsi Balázs ferences szerzetes ötvenkét év papi szolgálat után állítja, hogy hivatása nem egyszerű, de gyönyörű szolgálat, és vallja, hogy részben a keresztény szülőkön múlik a papi hivatás jövője. Idén január 19–21. között ismét lelkigyakorlat keretében találkozhattak Balázs atyával szerzetesek és papok szülei nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton.

Sokszor előfordul, hogy a szülők negatívan állnak gyermekük döntéséhez, ha az a papi vagy a szerzetesi hivatás útjára lép, mert féltik őt vagy sajnálják, hogy nem születik unokájuk. Sőt előfordul, hogy a fogadalomtételre sem mennek el. De Barsi Balázs atya tapasztalata szerint ha a szülők

látják, hogy gyermekük boldog, akkor idővel ők is továbblépnek a hitben, és valószínűleg ott lesznek szerzetesi úton járó gyermekük örökfogadalom-tételén.

„Mindig biztatom a növendékeket, hogy tartsanak ki, nem kell megsértődni a szülőkre. A papi, szerzetesi hivatás nem egyszerű választás,

természetes, hogy kimaradnak belőle dolgok. Ugyanakkor nem szabad vesztésként megélni, mert ötvenkét év papság után mondhatom: gyönyörű szolgálat” – jelentette ki az atya, hozzátéve, hogy ennek az életformának is megvannak a maga keresztjei. Mint mondja, fiatal korában üldözték és kinevették ezt a hivatást, ma pedig folyamatos rágalom éri őket: „A társadalom söpredékének tartanak bennünket, mondván: annyi a bűnös pap. Ezek az esetek azonban nem a papság ellen szólnak. Ahogy a házasságban is megannyi ocsmány dolog történik, az sem a házasság ellen szól. Mindez persze nem jelenti azt, hogy nem súlyos bűn, ha olyan vétkezik, aki Isten ígését hirdeti.”

A ferences szerzetes szerint a mai keresztény családok sok esetben nem egészen hívők, így így pedig nem is tudják átadni a megfelelő érzelmi kötődést és alapvetést, miszerint Isten az első. Ennek hiányában nem csoda, hogy csökken a papnövendékek száma. *„Nem azon kell törni a fejünket, hogy a házasságot miképp formáljuk át vagy hogyan töröljük el a cölibátust. A fiataloknak kell olyan hitet adni, amely által jobban meghallják az isteni szót” – hangsúlyozta.*

Kerekes-Dancsok Regina

Zsолоzsmatábor Szentkúton

2024. január 26–28. között immár harmadik alkalommal került megrendezésre az egyetemistákat vagy velük egykorú fiatalokat megszólító téli zsолоzsmatábor, melynek idén Mátraverebély-Szentkút adott otthont. A tábor közel harminc résztvevője bevezetést kapott és bekapcsolódhatott az egyház énekelt imádságába, a szent zsолоzsmába.

A program a 2016 óta nyaranként megrendezett gyergyószárhegyi zsолоzsmatábor mintájára kelt életre három éve. A két tábort jórészt közösen szervezik ferences szerzetesek és egyházzene-szek: Gegő Julianus OFM, Szoliva Gábor OFM, Göbölösné Gaál Eszter és Farkas Domonkos.

A zsолоzsmá imaóráival a résztvevők megszentelték a nappalt és az éjszakát: a napot átszövő órák mellett éjjel 2 órakor imádkozták a matutíniumot, azaz a virrasztó zsолоzsmát. Emellett közös szentmisén vettek részt, valamint

előadásokat, illetve elmélkedéseket hallhattak az érdeklődők. A szokások szerint a négy előadás az imádságról, a zsолоzsmáról mint imamódról, egy imaóráról (a napközi kishóráról) és egy adott (a 103.) zsoltárról szólt.

A tábor során a résztvevők új módon találkoztak a zsoltárok világával, tanulhatták, hogy az Ószövetség e megszentelt imáin keresztül miként fordulhat egy keresztény hívő Istenhez. A zsoltár valójában az imádság anyanyelve, melyet az anyaszentegyház őriz, ápol és tanít meg mindnyájunknak.

A délutáni szabadidő során a tábor lakóinak lehetősége volt lelki beszélgetésre és gyónásra a ferences testvéreknél, valamint az erdőben és a remetelakoknál sétálva a teremtet világ istendicséretére is rácsodálkozhattak.

fr. Gegő Julianus OFM

fotók: Kruppa Lajos

Az engesztelés műve

Az engesztelés szó régiesen cseng, éppen ezért sok kérdést vet fel. Olyan fogalom ez, mely ugyan még ott van keresztény szókészletünkben, de ujjnyi vastag por fedi be, és a fiatal nemzedék – meghallván e szót – sok esetben azt gondolja, hogy valami elavult hitgyakorlatot kell alatta érteni, amely a múlté. Korunkat egészen átjárja az individualista szemlélet: mindenki önmagáért felel, és versenyszellemtől megittasult társadalmunkban az az alapbeállítottság, hogy akkor és azáltal tudunk érvényesülni, ha másokat legyőzünk. A cél tehát nem az, hogy jó vagy önmagamhoz képest még jobb legyek, hogy maradandó értéket alkossak, hanem hogy legyőzzem a másik embert, mert így érvényesülök. Ebben a korban az engesztelés gyakorlata talán még aktuálisabb, mint valaha: olyan értéket mutat fel, amely hiány a társadalmunkban és amely gyógyító azok számára is, akik ezt a lelkiületet elsajátítják, és azok számára is, akik felé ezt a szolgálatot végzik.

Ahhoz, hogy megértsük, mit jelent az engesztelés, fontos tisztáznunk a bűn fogalmát. A Szentírás megközelítése szerint a bűn azt jelenti, hogy hiszünk a kísértőnek, aki arra ösztönzi az embert, hogy függetlenítsen magát Istentől, ahelyett,

hogy az imádás magatartásában maradna. Míg az imádás magatartásában az ember elismeri Istent az ő végtelenül szerető Teremtőjének és Megváltójának, addig a bűn állapotában valami teremtettséget helyez Isten helyébe: egy bálványt.

Mit jelent tehát az engesztelés? A bálványimádás ellenében visszatérni, visszasegíteni egymást az adoráció, az imádás magatartásához. Az engesztelés feladata az, hogy kijavítsa a bűn következményeit.

Mindnyájunk közös tapasztalata, hogy követünk el bűnt, és bűneinknek következményei vannak. Egy mulasztás, egy haragos szó, türelmetlenség, hűtlenség mind-mind hat a kapcsolatainkra: mérgezi őket. A legelemibb emberi kapcsolataink szintjén is tapasztaljuk, hogy egy konfliktus után nem elég megbánnunk a szívünk mélyén a bűnünket, szeretetlenségünket, még önmagában a bocsánatkérés sem gyógyítja be a sebeket, elengedhetetlenül fontos újraépítenünk a megsebzett kapcsolatokat. Éppen ez a tudatos és tevékeny magatartás az engesztelés lényege: elismerem a tévedésem, vétkem, felmérem annak a következményeit, és felelősségem tudatában újra akarom építeni a kapcsolatot, akkor

is, ha ez számomra áldozatokkal jár. Az engesztelés logikája nem más, mint a jóvátétel logikája, amely magát a kapcsolatot állítja a középpontba. Ebből következik, hogy a kapcsolat újraépítése érdekében le kell mondanunk önzésünkről, kényelmünkről, bevett szokásainkról, aktuális érdekeinkről. Ahhoz, hogy növekedjünk a szeretetben, önfegyelemre és önmegtartóztatásra van szükség. Ami igaz az emberi kapcsolatainkra, analóg módon igaz Istennel való kapcsolatunkra is. Amikor bűnt követünk el, megsebződik az Istennel való kapcsolatunk. Az engeszteléssel az Istennel való szeretetkapcsolatot kívánjuk újraépíteni, mely sokkal inkább az emberek boldogságához járul hozzá, mint Isten boldogságához. Az egyház tagjai esendő, bűnös emberek, így folytonosan tapasztaljuk, hogy a test tagjai nem épek valamennyien, betegség gyötri őket, megsebződtek a bűn és annak következményei által. Ha egy tag sebzett, sebzett az egész test. Így érthetjük meg, mit jelent a másokért végzett engesztelés: az engesztelő lélek felelősnek érzi magát Krisztus testéért, arra vágyik, hogy a Krisztus testét ért sebek begyógyuljanak, hogy az egész test egyre inkább sugározza a Főnek, Krisztusnak

szépségét, szentségét. Az engesztelőt átjárja a vágy, hogy a megváltás műve hatékonyá váljon elsőként a saját személyében, valamint az egyház minden tagjában és valamennyi emberben, akik Krisztus képére lettek megalkotva (Kol 1,15–16).

A megsebzett tagnak gyógyító balzsamra van szüksége, hogy ép legyen és élettel teli, a balzsam pedig nem más, mint a Szentlélek kenete. Az engesztelő ember a Szentlélek kiáradást kéri, hogy a megsebzett testrészeket a Szentlélek ereje tisztítsa meg a bűn és a következményeinek fertőzésétől. Az engesztelés mindenekelőtt a Szentlélek leedsége a világra. A Szentlélek, a Világosság Lelke érteti meg velünk, hogy mi a jó és mi a rossz (vö. Jn 14,17.26; Jn 16,8), a Lélek támaszthatja fel a testben-lélekben halottakat, ő teszi élővé a bénult tagokat, egyedül a megszentelő Lélek tehet szentté.

Az engesztelés gyakorlatai:

Az imádás lelkülete

A kiengesztelődés lelkülete: Az emlékezet megtisztítása

Az áldozatvállalás lelkülete

Dr. Versegi Beáta Mária CB

Kép: Giotto: Szent Ferenc extázisa, 1295–1299, Szent Ferenc-bazilika, Assisi

Szentkúti tarisznya

A búcsúsok az útra olyan hidegélmet vittek magukkal, ami másnapig elállt a nyári melegben is: többek között sült vagy rántott húst, főtt tojást, héjában főtt krumplit, sült szalonnát, egy üveg vizet, bort és az évszaknak megfelelő gyümölcsöt. A böjtös napokon – például pénteken – kalácsot, gyümölcsöt és vizet fogyasztottak. A 20. század közepéig a palóc búcsúsok jellegzetes, házilag szőtt hátitarisznyában vitték a holmijukat. A hátitarisznyát a Sajó és az Ipoly, illetve a Cserhát, a Mátra és a Bükk által határolt területen ismerték. Elterjedése és a Palóc-föld határa lényegében azonos volt, e tárgy a palócok jellegzetességének tekinthető. A különböző funkciókra használt tarisznyák között őriztek egy díszes darabot, amelyet csak búcsújárásakor, évente egy-két alkalommal hordtak. Őrhalom környékén „szentkúti tarisznya” néven ismerték, az Eger-patak völgyében pedig „búcsús tarisznyaként”. Néhány ilyen tarisznya a balassagyarmati és az egri múzeumban maradt fenn. A hátitarisznyák díszítése vidékenként és szinte generációnként változott a 19. század utolsó harmadától kezdve. Az 1930-as években hozzáértő ember a tarisznyák díszítése nyomán is tudta, hogy a szentkúti

búcsún összeseregülő „processziók” („keresztalják”, búcsús közösségek) melyik palóc vidékről érkeztek. Aki Ludányhalászból először ment Szentkútra, vezeklésül követ rakott a batyujába. Erdőtelekről a pünkösdi és nagyboldogaszsonyi búcsúra mentek „keresztel”, azaz csoportosan. A búcsús kereszten az elhervadt virágot a közbeeső falvakban frissre cserélték. Mikófalváról a pünkösöd előtti pénteken tették meg az utat. Útjuk

Bekölcén, Domonkoson, Tarnaleleszen, Bükkszenterzsébeten, Pétervásárán, Ivádon és Nádújfalu kerestül vezetett. Ekkor böjtösen étkeztek, elsősorban főtt tojást fogyasztottak, de vittek magukkal szalonnát, húsfélét is, melyet csak az ünnep reggelén vettek elő.

Vass Erika néprajzkutató

Kép: Tarisznys asszonyok Istennezeje vidékéről (Fotó: Kresz Mária, 1949, Néprajzi Múzeum, F97973)

LISZNYAI KÁLMÁN

Palócz dalok

LXXXIV.

László kirá lovagónyi
Mihá arakangyautó tanót,
Mikó meghoút egy darabig
Az ég lovászmestere vót.

Ő hajtá a Göncölszekér
Csillagsörényes lovait;
Ragyogó ostorul fonta
A holdvilág sugarait.

Azután igazi szent lett,
Mert ő vót, ki a legtöbb jót tett,
Nem vót olyan koldus a ki
Nem ismerte vóna őtet.

Budavárábó egy szuszvau
Mátra tövibe ugratott,
A vén hegyi remetéhez,
S vele együtt imádkozott.

Szent László kegyes beszédét
A virágok is értették;
Mint a szív, úgy nyílt a bimbó,
S tőle szebben virágozék.

S hol megcsókolta a földet,
Ott egy szép forrás fakadott,
S aranypatkójából egy szög
Most is a fenekén ragyog.

A Szentlélek fürgyik galamb
Képiben e szent forrásban,
Fényes csillag koszorósan,
Holdtöltekor, éjfél tájban.

A ki iszik e forrásból,
Szent erőt, örömet iszik,
Minden cseppjét láthatatlan
Szárnyas angyalok őrzik.

A ki megmosgyik belőle,
Nyílt mennyországgal álmogyik,
Álmában az angyalokkal
S az istennel csókolódzik.

Ez a palócok szent kútja,
Százestendős remetéje,
Magával az Úristennel
Beszél, a ki bűnös, értte.

Bele nyúl e szent forrásba,
s szed oly csodapatkószöveget
Hogy soh' elne tántoroggyék,
Ugy megpatkolja a lelket:

Istenszóval, imádsággal,
Szent ígét súg a virágnak,
S szíved táján kifakasztja
Bimbóját a boldogságnak.

Megyek én is, megyek én is,
Búcsútjáryni a Szentkúthoz,
A Szent László imádságos
Csókjából lett szent forráshoz.
(1851)

Idő és örökkévalóság

HÚSVÉTI BESZÉLGETÉS LÓRÁNT ATYÁVAL

Húsvétra készül a keresztény világ. Számunkra húsvét az ünnepek ünnepe, mert minden ünnepünk kezdő- és végpontja. Pilinszky „Ki kezdte és akarta? / Mi lesz velem, s mi lesz veled?” kérdése húsvét alapvető kérdése. Hogyan gondolkodjunk bűnről és irgalmasságról, megváltásról és örök életről? Erről kérdeztem Lóránt atyát, nemzeti kegyhelyünk igazgatóját...

A húsvéti Szent Háromnap liturgiájában – mint ahogy a Krisztus-eseményben – központi szerepet kap a szenvedés, az igazságtalanság, az árulás, végül pedig a kegyetlen halál. Mit mond ez a teremtésről, az ember helyéről abban a világban, amelyet Isten – mint tudjuk a Teremtés könyvéből – jónak nevezett?

Isten szabadságra teremtette az embert, aki azonban visszaélt ezzel a szabadsággal. Ugyanakkor nemcsak szabadságra, de közösségre is teremtett bennünket – ismerjük a Szentírás erre vonatkozó kijelentéseit. Az ember azonban az ősbűn következményeként individualistává, haszonelvűvé vált, az önérdekét akarja érvényesíteni. Isten úgy teremtette meg az embert, olyan antropológiai ürességgel, hogy vágyakozhasson a teljesség felé. Ezt a jó értelemben vett űrt sok más dologgal igyekszünk betölteni, holott erre igazán csak Isten képes. Ahogy Jeroboám bálványt épített Izrael népének, úgy a teljességre való vágyakozásunkat mi is bálványokkal igyekszünk betölteni. Az ember nem tud élni a szabadságával, sőt olykor még a jó dologok is rosszul alakulnak a kezei között. Isten jónak teremtette a világot, megadta a lehetőséget arra, hogy jól élhessünk benne, mégis a mi kezünkben a jónak ez a lehetősége rosszul sült el...

Ha a szabadságunk vezetés után kiált – ahogy ezt a filozófus, Karl Jaspers is megfogalmazza –, hogyan értelmezzük a húsvéti örömeinek, az Exsultet „szerencsés vétek” kifejezését? Isten látta előre a bukásunkat?

Ha Isten mindent tud és mindenható, akkor azt kell mondanunk, hogy látta előre az ember bukását, és éppen ez mutatja a nagyvonalúságát. Tudva azt, hogy visszaélhetünk a szabadságunkkal, hogy bálványokkal töltjük be a rá irányuló vágyakozásunkat, vállalta a teremtést. A „szerencsés vétek” kifejezés számomra inkább a liturgia költői szárnyalása, hiszen a ferences teológiai is azt tanítja, hogy a megváltáshoz nem lett volna szükség a bűnbeesésre, Isten Fia akkor is eljött volna, hogy Emmánuelként valóban közöttünk lakozzék, ha nem követünk el bűnt. De ha maradunk a kifejezés mélyebb értelménél, annyiban mégiscsak „szerencsés” a vétek, hogy feltehetjük a kérdést: hová akar elvezetni minket Isten ezzel a bukással? Vegyük példának a mindennapi életünket! Előfordulnak olyan helyzetek: szenvedés, betegség, bűn stb., amelyeket éppen azért enged meg az Isten, hogy adni tudjon valamit ezeken keresztül vagy ezekkel szemben. A kérdésre húsvét fényében találjuk meg igazán a választ. Ha a feltámadás fényében nézzük az életünk bizonyos eseményeit, azonnal értelmet nyerhet minden, még

MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚT

Nemzeti Kegyhely

BÚCSÚREND – 2024

Az imádság évében, a 2025-ös szentévre készülve

- Április 6., szombat:** Irgalmasság zárándoklata – Csizmadia István, az egri bazilika plébánosa
- Április 12–13., péntek-szombat:** Szerzetesek zárándoklata – szombaton: Majnek Antal ny. munkácsi püspök
- Április 20., szombat:** Zárándoklat a római rítus hagyományos formájában – Barsi Balázs OFM
- Május 11., szombat:** A Rozsnyói Egyházmegye magyar híveinek zárándoklata – Rákai Gábor püspöki helynök
- Május 18–19–20., szombat-vasárnap-hétfő:** Pünkösdi búcsú – vasárnap: Keresztes Szilárd ny. görögkatolikus püspök, hétfőn: Bábel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek
- Május 25., szombat:** Óvodások zárándoklata – Zatykó László OFM
- Május 26., vasárnap:** Szentháromság-búcsú – Varga László kaposvári püspök
- Június 7., péntek:** Jézus Szíve-búcsú: a Katolikus Szeretetszolgálat intézményeinek zárándoklata a betegek kenetének közösségi kiszolgáltatásával – Spányi Antal székesfehérvári püspök
- Június 8., szombat:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve búcsú: a Szeretetláng Mozgalom zárándoklata – Varga Lajos váci segéd püspök
- Június 16., vasárnap:** Szent Antal-búcsú: lilomszentelés és a gyermekek meg-

- Július 26–27–28., péntek-szombat-vasárnap:** Szent Anna-búcsú: nagy-szüliók világnapja – vasárnap: Berta Tibor tábori püspök
- Augusztus 2., péntek:** Porciunkula-búcsú: a szociális otthonok zárándoklata a betegek kenetének közösségi kiszolgáltatásával – Fazekas Ferenc szabadkai püspök
- Augusztus 15., 17–18., csütörtök, szombat-vasárnap, Nagyboldogasszony-főbúcsú – vasárnap:** Udvardy György veszprémi érsek
- Augusztus 20., keddi:** Szent István-búcsú: ferences ifjúsági gyalogos zárándoklat – Gács Paszkál OFM és Kis Efrém OFM újmisések
- Augusztus 25., vasárnap:** Motorosok zárándoklata – Főcze Bonaventura OFM dévai plébános
- Augusztus 29., csütörtök:** Keresztelő Szent János vértanúságának ünnepe: a Besztercebányai Egyházmegye magyar híveinek zárándoklata – Parák József püspöki helynök
- Szeptember 7–8., szombat-vasárnap:** Kisboldogasszony-búcsú – szombaton Budapestről zárándokvonat érkezik Nagybátonyba: Bójte Csaba OFM, vasárnap: Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök
- Szeptember 14., szombat:** Fájdalmas Anya: szlovák búcsú – Bernard Bober kassai érsek

aldása — Martos L. Balázs esztergom-budapesti segédpüspök

Június 23., vasárnap: Szent László ünnepe: a lovasok zárándoklata – Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök

Június 29-30., szombat–vasárnap és július 2., kedd: Sárlos Boldogaszony bűcsű: együtt járók, jegyesek, fiatal házások, gyermekeket várók zárán-doklata – vasárnap: Marton Zsolt váci püspök

Július 6., szombat: Országos roma zarándoklat – Lakatos Péter országos cigánypasztorációs referens

Július 13-14., szombat–vasárnap: Kármelhegyi Boldogasszony- és Lel-
lisi Szent Kamill-búcsú: mentőök zarándoklata – szombaton este: György
Alfréd Ml, bécsi kamillianus provinciális

Szeptember 22., vasárnap: Szent Pío atya-búcsú: egyetemista zárándoklat
– Héray András budapesti egyetemi lelkész, Törő András országos katolikus egyetemi lelkései referens

Október 6-8., vasárnap-kedd: Magyarok Nagyasszonya- és Rózsafüzér Királynője-búcsú – vasárnap: Orosz Atanáz miskolci görögkatolikus püspök, kedd: Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök

Október 26., szombat: Szent Hubertus-búcsú: erdészek és vadászok zarárnak doklata, Kelet-Cserhát Trófeaszemle – Lazkó Mihály monori plébános

SZENTKÚTI KATEKÉZISEK - 2024

Az imádság a keresztyén életben

Pünkösdvasárnap (május 19.) — KEK 2558–2577. Mi az imádság? – sr. Magyar Mírriam OP

Pünkösdhétő (május 20.) — KEK 2578–2597. Az Ószövetség inádsága –
sr. Egyházy Katalin FMA

Sarlós Boldogasszony-búcsú (június 30., vasárnap) — KEK 2598–2615.
Imádság az idők teljességében – sr. Lócskai M. Kinga SFPs

Kármelhegyi Boldogasszony- és Lellisi Szent-Kamill búcsú (július 14., vasárnap) — KEK 2616–2628. Jézus meghallgatja az imádságot – fr: Zillich Mihály OFM

Szent Anna-búcsú (július 28., vasárnap) — KEK 2629-2649. Az imádság fajtái – sr. Fáy Franciska TORG

Nagyboldogasszony (augusztus 15., csüörtök) — KEK 2650–2662.
Az imádság hagyománya – sr. Kiss Ildikó OCist

Nagyboldogasszony vasárnapja (augusztus 18.) — KEK 2663–2682. —
Az imádság útja – sr. Halós M. Ágnes SFPS

Motorosok zárándoklata (augusztus 25., vasárnap) —
KEK 2683–2696. Az imádságra vezető — fr: Hibszy D. Amb

Kisboldogasszony-búcsú (szeptember 7., szombat) —
KEK 2697–2724. Az imádság módjai – fr: Kiss Kamill OFM

Kisboldogasszony-búcsú (szepetember 8., vasárnap) —
KEK 2725–2758. Az imádság küzdeme — sr. Nárai Ferenc-Mária OSC

Görögkatolikus búcsú (szeptember 21., szombat) — KEK 2759–2785.
A Miatyánk I. – Cziriák Lános úpeستي parókusz

Szent Pló atya-búcsú és Országos Egyetemista Zarándoklat (szep-
tember 22., vasárnap) — KÉK 2786–2815. A Miatyánk II. –
Héray András budapesti egyetemi lelkész

Magyarok Nagyszonya- és Rózsafüzér Királynője-búcsú (október 6., vasárnap) — KEK 2816–2837. A Miatyánk III. – sr. Petrovics M. Lúcia SPS

a rossz dolgok is. Nagy hangsúlyt fektetünk – még a liturgiában is – a szenvedésre és a halálra, de a feltámadásba vetett hitünk alapjaiban változtatja meg az ezekhez való hozzáállásunkat.

A bukáson és a bűnön tehát nem a tétlen kkesergés segít, hanem Isten irgalmának mélyebb megtapasztalása.

Csak a bűnös ember érzi át Isten irgalmát. A büntelen életről nincs tapasztalatunk, de a bűnről van, éppen ezért az irgalomról is. A mennyországban már nem lesz bűn és az élet teljes lesz. Az irgalom megtapasztalása már voltaképpen a mennyország megtapasztalása itt a földi életünkben.

Az egyházatyák azt tanítják, hogy a bűnbeeséssel és a bűnös léttel sérül az istenképmás mivoltunk, vagyis megfogytatkozik az isteni természetből való részesedésünk. Hogyan állítható helyre az Istenhez való hasonlóságunk? Mit jelent Isten képmásának lenni?

Ebben a kérdésben szerencsések vagyunk, mert Krisztus eljött közénk. Kereszténynek lenni, mint ahogy a szó etimológiai jelentése is a krisztusira (*krisztiánosz*) és nem a keresztre utal, arra sarkall bennünket, hogy krisztusi módon éljünk. Jézus Krisztus eljött közénk, vállalta a születést, tanított, barátaival együtt ünnepelt a kánai menyegzőn, betegeket gyógyított, szenvedett, majd meghalt a kereszten, de fel is támadt. A mi sorsunk Krisztus sorsa. A születésünktől a halálunkon át a feltámadásig voltaképpen a krisztusi sorsba állunk bele. Isten képmásának lenni, kereszténynek lenni nem más, mint a Krisztus-sorsba lépni.

És folyamatosan törekednünk kell a megtisztulásra! Ha az evilági és a túlvilági életünk egyetlen folyamat két része, melyeket a halál választ el

vagy inkább köt össze, beszélhetünk arról, hogy a tisztítótűz már itt a földön elkezdődik?

Tapasztaljuk, hogy a szenvedésnek gyakran megtisztító ereje van – ezzel a világirodalom és a művészet sokat foglalkozik. Néha nem is magunkon, hanem a másikon látjuk igazán, hogy miután egy-egy nagy szenvedésen keresztül megy valaki, jobb emberré válik. Alapvetően nem nevezzük ezt tisztítótűznek, de ha a mennyország és a pokol el tud kezdődni itt a földön, akkor ilyen értelemben a tisztítótűz is.

A feltámadásról, a halál utáni örök életről nem sokat tudunk. Pilinszky is őszintén megvallja ezt az egyik versében: „...végül is milyen lesz, milyen lesz / e nyitott szárnyú emelkedő zuhanás,

/ visszahullás a fókusz lángoló / közös fészkebe? – nem tudom...” Mégis hogyan gondolkodjunk az idő és örökkévalóság ellentétéről? Talán nem is annyira a haláltól félünk, mint inkább az időtlenség paradoxonától?

Hogy mi fog történni velünk az örökkévalóságban? Valami ahhoz hasonló, amit már itt a földi életben a legjobban szerettünk. Emberi fejjel persze mindenre mondhatjuk, hogy megunható, de most nem folyamatokra gondolok, hiszen a feltámadás olyan idődimenzió, amiről csak azokkal a fogalmakkal tudunk beszélni, amelyekből lehetetlen kilépni. A földi életben mindennek van kezdete és vége, így az „örökké” szó már önmagában is megrémíthet minket. De miért félünk attól, ha valami jó és szép, és főként, hogy ha azt Istenről, Istenben tapasztalom meg? A véges a riasztó, az örökkévaló vonz. Ezt a kérdést ezekkel a fogalmakkal tehát nem lehet megválaszolni. Mégis az eddig megélt istentapasztalatainkból következtetni tudunk arra az állapotra, ami ránk vár. Hadd térjek vissza az elején elmondottakra: van bennünk

egy olyan üresség, amelyet csak Isten tud betölteni, és – Szent Ágostont idézve – akkor majd a mi nyugtalan szívünk végleg megnyugszik őbenne.

Mert Isten lesz „minden mindenben” (1Kor 15,28). Beszélhetünk végérvényes kárhozatról?

Az egyház tanítása szerint nem üres a pokol, de erről is csak találgatni tudunk. Tudjuk ugyanakkor, hogy Isten végtelenül irgalmas és végtelenül igazságos is. A kettő nem választható szét. Úgy gondolkodom Isten színéről színre látásáról, mindenben való jelenlétéről, hogy teljesen Ő vesz majd körül, mondhatni magába foglal. Egy protestáns teológus szerint Isten országa térben és időben pontszerűen valósul meg. Az „itt és most”-ban, a térben és időben pontszerűen megtapasztalt istenélményeinkből vonhatunk le következtetéseket az örök életünkkel kapcsolatban.

Keppel Dániel

Fotó: Micheller Kinga

Steffek Albin 90 éve fogadalomból festette ki a bazilikát

Évek óta zajlik a szentkúti kegytemplomban és környékén a műemléki renoválás és a turisztikai fejlesztés folyamata. Ennek köszönhetően eredeti pompájában csodálhatjuk meg a bazilika 1934-ben készült freskóit.

A 90 évvel ezelőtti munkálatokkal a híres szombathelyi templomfestő, Steffek Albint (1893–1967) bízták meg, aki élete során közel félszáz templomot festett ki. (Nógrád vármegyében maradványok: Érsekvadkert, 1934; Szécsény, irgalmas nővérek – vincések – zárdájának kápolnája, 1935). Részéről a szentkúti megbízás hátterében nemcsak a szakmai tudása állt, hanem egy tragikus eseményhez kapcsolódó fogadalom is ösztönözte. 1925-ben az országos napilapok is kiemelt hírként közölték, hogy Steffek Albin templomfestő féltékenységből meggyilkolta barátnőjét, Murai Máriát. Életfogytiglani börtönre ítélték, ám korábban szabadult, és ígéretét beváltva 1934-ben vezeklésként térítésmentesen kifestette a kegytemplomot.

A templom teljes renoválása annak a P. Riba Hugó házfőnök

nevéhez fűződő folyamatnak volt a része, amely az 1930-as években új arculatot adott a kegyhelynek. Az ő itteni működése meghatározó periódust jelent a kegyhely történetében. Ötletes terveivel, ezek ízléses megvalósításával teljesen megváltoztatta Szentkút külső képét. Nevéhez fűződik a liturgikus tér rendezése a lourdes-i barlanggal, a zárándokhelyhez vezető köves út, az illemhely kialakítása, virágtartók készítése és az új gyóntatófolyosó létrehozása. A templom is kívül-belül megújult: felépült az új kupola, sekrestyét építettek és az ún. fájdalmas kápolnát. A bazilika 1934 előtt is festve volt, de ez szerényebb, egyszerűbb képeket rejtett.

Steffek Albin festőművész 1934. február 20-án tekintette meg a kegytemplomot P. Unghváry Antal provinciálissal és dr. Szőnyi Ottóval, a műemléki bizottsága előadójával, és jóváhagyták a templomfestés tervezetét. A munkálatok március 26-án kezdődtek el, és szinte rekordidő alatt, május 9-re be is fejeződtek. A külsőleg és

Steffek Albin (1893–1967) festőművész (Horváth Balázs dédunoka tulajdonában)

belsőleg teljesen renovált templomot június 13-án szentelte fel P. Zadravec István püspök nagyszámú, 24 fős papság és közel 5000 fős hívő közösség jelenlétében. Csak Jászberényből két külön vonat érkezett 3200 zárándokkal erre az alkalomra. A különleges eseményt így örökítette meg a *Munka* című salgótarjáni hetilap: „Páduai Szent Antal ünnepén szentelte fel Zadravec István püspök a gyönyörűen renovált szentkúti kegytemplomot. Magas szárnyalású beszédben adta át a megújított kegytemplomot derék őrzőinek. (...)

A kegytemplom kívülről és belülről gyönyörűen ki van festve. Csodálatos szép művészi freskók. A templom ilyen szép rendbehozását a sok-sok ezer hívő tette lehetővé. De ahogy a Püspök is megjegyezte beszédében, a

szükséges pénz a szegények filléreiből tevődött össze s nem a gazdagok bankóiból. Sok száz éve áll a kegytemplom, sok száz éve járnak oda az élet viharában összetört lelkek vigaszt és enyhülést szerezni. A hit

A kegytemplom mennyezeti freskója 1934-ben (korabeli képeslap, Juhász László salgótarjáni gyűjtő tulajdona)

ereje csodákat művel. Testvéreim! Ha megsebzett az élet, ha úgy hiszitek, hogy elestetek, ha lelketek csordultig telt keserűséggel, menjetek el a kegyhelyre, vigyétek el bánatotokat, keserűségeteket és fájdalmatokat Máriához, helyezték a karjai közt tartott Szent Fiának lábaihoz és megnyhültök. Fájdalmatok megszűnik s tele hittel, bizalommal jöttök haza tovább küzdeni, s tovább hordani az élet sokszor súlyos keresztjét."

Az újonnan festett freskók hűen követik a szentkúti szent hagyományt, a szentek legendáinak ábrázolását és a képekben gondolkodó Szentírást. Steffek a bazilika három nagy mennyezetképén a következő jeleneteket örökítette meg: Szűz Mária megjelenik a pásztorfiúnak és megmutatja a forrás helyét; Szent László vizet fakaszt; Szűz Mária mennybevétele.

A Steffek Albin által kifestett templomok freskói számos helyen már nem láthatóak, csak archív felvételek őrzik ezeket. A szentkúti kegytemplom pedig áhítatos lélekkel várja és hívja a zarándokokat, részese lehetünk a művész által megálmodott festmények szépségének.

Galcsik Zsolt

Visszatekintő

Szentkúti katekézisek

Lóránt atya, szentkúti kegyhelyigazgató kérésére 2023-ban, a pünkösdi zárándoklat kezdetével monostorunk több nővére osztotta meg gondolatait a katekizmus *Krisztusba gyökerező élet* című fejezetének éppen aktuális témáiról. Már a készülődés is nagy ajándék volt számunkra. Részleteiben is elmélyíthettük a katekizmus tanításait, végig gondolhattuk megélt tapasztalatainkat, és hálát adhattunk azért, hogy mindezt másokkal is megoszthatjuk. Öröm volt találkozni a számtalan helyről érkező sok-sok zárándokkal, látni a ferences atyák fáradhatatlan szolgálatát, és részesülni vendégszeretetükben. Az általunk tartott katekézisekből most három, talán korunk számára legaktuálisabbnak tűnő tanításából foglalunk össze néhány gondolatot.

Az ember szabadsága

Gyakran érezzük, hogy nincs igazán befolyásunk a dolgok menetére. Törvényeknek, elvárásoknak kell megfelelnünk, sok nehézség, betegség, félelem korlátozza lehetőségeinket. A saját döntésünk joga mintha csorbát szenvedne. Amikor pedig nehéz helyzet előtt állunk, felmerül bennünk, hogy mennyivel egyszerűbb lenne, ha nem tudnánk elrontani a dolgokat, ha lehetőségünk sem lenne a rosszat választani. Ilyenkor szinte tehernek érezzük a szabadságot. Ez arra utal, hogy a lelkünk mélyén ott él a vágy: jó lenne döntéseinkkel szebbé tenni a világot! Jó lenne nem félni, nem hajszolódni a teljesítési kényszer miatt, a korlátokra nem akadályként, hanem kapaszkodóként tekinteni.

Mindezt megkaptuk a teremtésben, hiszen Isten képmásai vagyunk. Van értelmünk, felelősségérzetünk, szabadon gondolkodhatunk és cselekedhetünk. Saját elhatározásunkból kereshetjük Istent, segítségével szabadon eljuthatunk a teljes és boldog életre.

A szabadság azonban felelősséggel jár, nekünk számitanak be a cselekedeteink. Hogy mindinkább a jó mellett tudjunk dönteni, érdemes ezt begyakorolni, főleg emberi kapcsolataink terén.

A szabadság gyakorlása nem foglalja magában a bármit-mondás és a bármit-tevés jogát, sem saját kényelmünk, önzésünk biztosítását. Az erkölcsi törvény megszegése károsítja a szabadságot, megköztözöttséget okoz, vét a szeretet ellen.

Krisztus megszabadított a bűn uralma alól, megkaptuk a Szentlelket, a szabadság Lelkét. Bennünk van a képesség, hogy jól éljünk szabadságunkkal, és ha elesünk, újrakezdhetünk. Vegyük komolyan és mélyítsük el imaéletünket: minél fogékonyabbak vagyunk a kegyelem indításaira, annál inkább növekszik belső szabadságunk, biztonságunk a próbatételekben és a külvilág kényszereivel szemben.

Binder Zita OCist

A szenvedélyek erkölcsössége

A szenvedély érzéseinket jelenti, érzelmi világunk felindulását és mozgását, olyan természetes állapotot, ami rendkívüli erővel mozgósítja belső energiáinkat. Az erkölcsösség pedig azt a magatartásformát, cselekvést jelzi, amelyet megélve eljuthatunk életünk beteljesedéséhez, az Istenben való élethez. Embervoltunk jellemzője, hogy van értelmünk, van akaratumk, szabad döntési képességünk és vannak érzelmeink, amelyek az emberi pszichénk lényeges része. Szellemünk, intelligenciánk gondolatai, akaratumk döntései egész valónkban, testünkben-lelkünkben valósulnak meg. Legfőbb szenvedélyünk a szeretet és a félelem. Önmagukban szenvedélyeink, érzelmeink sem nem jók, sem nem rosszak, tehát erkölcsileg közömbösek. Pozitív vagy negatív érzések, amelyből öröm vagy szomorúság születhet. Jó tudatosítani, hogy attól, milyen érzések merülnek fel bennünk, erkölcsileg még nem történik semmi jó vagy rossz. Az igazi emberi jó, erkölcsi jó akkor valósul meg érzelmi életünkben is és érzelmi életünk által is, ha az értelmünk és az akaratumk a jó felé irányítja a bennünk lévő érzéseket. Másfelől jó tudatosítani, hogy értelmünk és akaratumk irányítani tudja érzelmeinket, fokról fokra, tudatosításról tudatosításra egyre mélyebben meg tudja szelídíteni és az igazán jó felé vezetni.

Mindannyiunk legnagyobb vágya, hogy boldogok legyünk. Az igazi és teljes öröm, ha be tudjuk fogadni Isten szeretetét. Ám nap mint nap tapasztaljuk, hogy érzéseink, szenvedélyeink gyakran nem igazodnak ehhez a szeretethez. Ilyenkor legszívesebben tudomást sem vennénk ezekről. Ha azonban nyitottak vagyunk, megtapasztalhatjuk, hogy vágyaink, félelmeink, amelyek ijesztőek számunkra, a Szentlélek által az Istennel való találkozás pontjaivá válhatnak. Felismerhetjük szegénységünket, és ez a felismerés lehetővé teszi, hogy beengedjük, behívjuk ebbe a szegénységbe Istent, aki ismer bennünket és képes átalakítani legbelül. Így találkozásról találkozásra, világosságról világosságra a szívünk egyre szenvedélyesebb szeretetre lobbanhat Isten és emberest-véreink iránt. **Fejérdy Márta OCist**

A bűn és Isten irgalma

Elsőre nem szokott örömet okozni, ha magunk jövőnk rá vagy mások figyelmeztetnek arra, hogy valami rosszat tettünk. Rögtön a büntetést juttatja eszünkbe, és ez félelmet okoz.

A bűn Isten megbántása, magát a Szeretetet sebz meg, gyökere az emberi szívben van. Nem lehet féltől venni, legyinteni rá, hogy nem számít, hiszen mindnyájunkat érint: *„Ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, saját magunkat vezetjük félre, és nincs meg bennünk az igazság.”* (1Jn 1,8)

Nem minden bűn egyforma súlyú. A bocsánatos bűn, bár sérti a szeretetet, nem oltja ki. Akadályoz bennünket, hogy növekedjünk a jóban, de nem szakítja meg a szövetséget Istennel. A kegyelem segítségével emberi módon helyrehozható. Vannak azonban olyan bűnök, melyek elkövetésével az ember tudatosan elveti Istent és olyan dolgok felé fordul, amelyek lerombolják

az Isten által felkínált szeretetszövetséget. Ezek a legsúlyosabb bűnök. Ha a rosszat súlyos dologban, teljes tudatossággal és megfontolt beleegyezéssel követjük el, az halálos bűn. Ha nem követi bűnbánat, örök halált hoz magával.

Érezzük, hogy nagyon komoly dologról van szó, és egyben tapasztaljuk, hogy önmagunkat nem tudjuk megszabadítani. Isten azonban élénk siet irgalmával, és ha elfogadjuk, kihúz a bajból és új élettel ajándékoz meg. Ennek nagy ára van, Fia ezért lett emberré, ezért adta életét önként a keresztfán. Az Ő engedelmissége hozta helyre a mi engedetlenségünket.

Ha odavisszük Isten elé mindazt, amivel lelkiismeretünk vádol, ha őszintén bánjuk bűneinket, és kérjük irgalmát, mivel *„Ő jó és igazságos, megbocsátja bűneinket, és minden gonoszságtól megtisztít minket”* (1Jn 1,9). Ezért óriási ajándék a bűnbánat szentsége. A gyóntatószékben nem azért várnak minket, hogy megbüntessenek, hanem hogy új szívet, új életet kapjunk. *„Aki hisznek ebben, azoknak a szentgyónás a gyógyulás ajándékává válik.”* (Varga László püspök atya)

Engedjük, hogy a bűnbánat, a megtapasztalt irgalom által átalakuljon a szívünk, a gondolkodásunk, és Krisztus élete legyen a mi életünk is!

Baranyi Krisztina OCist, fotók: Micheller Kinga

SZENTKÚT-PODCAST:

Szentségi házasság és válás

Statisztikák szerint a szentségi házasságok stabilabb lábakon állnak és kisebb eséllyel futnak zátonyra. Ugyanakkor a templomi esküvő nem egy „mágikus tablettá”, az alapos felkészülés, hitgyakorlás ellenére is előfordulhat, hogy nem működik a kapcsolat. A házasság hete után Orosz Lóránt kegyhelyigazgató és egyházjogász a Szentkút-podcast legújabb részében arról beszél, hogy az egyházi bíróság mi alapján érvényteleníti a házasságot és mi a gyakorlat az egyházban válás esetén.

Lóránt atya szerint a világ rohanása és a sebzett kapcsolatok miatt egyre magasabb a válások száma, és nehezebben tudnak a fiatalok hosszú távú, tartós kapcsolatot kialakítani. A tévhitek eloszlátása végett az atya elmondta, mi az egyház gyakorlata a házasságok felbomlása esetén.

„Sajnos nincs abszolút biztosíték arra, hogy egy vallásos pár házassága nem megy tönkre, de az biztos, hogy ott nagyobb erőforrások vannak” – állítja a ferences szerzetes. Szerinte ahhoz, hogy egy házasság jól megalapozott legyen, az egy-két évig tartó jegyesség és egy alaposan felkészítő jegyesoktatás nélkülözhetetlen. A templomi esküvőt pedig csak gyakorló katolikusoknak ajánlja, az ugyanis – miként fogalmaz – nem varázsszer. A hitgyakorlás tartja össze a párt akkor is, amikor esetleg meglazultak az egyéb kötelékek. Mint mondja, gyakran előfordul, hogy válságban lévő házasságból az egyik fél megjelenik a gyóntatószékben. Ugyanakkor tapasztalja, hogy nincs kialakult kultúrája a segítségkérésnek, nem is tudják, hova lehetne fordulni a problémával. Sokszor az egyik fél, legtöbbször a férfi tiltakozik a terápia ellen, ami viszont segíthetne.

„Az is sokszor megesik, hogy akkor jönnek hozzánk, amikor a polgári válást már kimondták, a rokonok pedig közlik, hogy »kisfiam, kislányom, nem áldozhatsz«. Ez tévhit. Mindaddig, amíg nincsen új, állandó kapcsolata az érintettnek, járulhat szentségekhez. Létezik különélés, csak a kötelék fennmaradásával. Ilyenkor a házassága hibernált állapotba kerül” – mondja az atya.

Ilyen esetben az egyházi bíróság vizsgálja meg a keresetet, de ha ők kimondják annak semmisségét, utána az illető már szabad állapotúnak számít. „Igaz az, hogy »holtomiglan-holtodiglan, amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza«, de ha Isten nem is kötötte egybe, azt ember ne akarja összetartani. Az egyházi házasságok érvénytelenítésekor ez történik. Nem a kötelék felbontását, nem a válást mondja ki a bíróság, hanem azt állapítja meg, hogy a házasság nem jött létre, ilyen és ilyen okból” – részletezi Orosz Lóránt, aki a Szentkút-podcast legújabb részében (elérhető: www.szentkut.hu honlapon A templomi esküvő nem egy varázsszer című bejegyzésben) bővebben beszél a témáról.

Kerekes-Dancsok Regina

Szentföldi termékek

Néhány évvel ezelőtt a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium partneri kapcsolatot épített ki egy ammáni, jordániai kórossal. A kórus vezetője egyben a Jordán Karitás egyik vezető képviselője. A másik szalon, még a járvány előtt felkeresett minket a Hungary Helps egyik munkatársa, oldalán az akkori ammáni püspökkel, kérve együttműködésünket. Jordánia a Közel-Kelet egyik legbiztonságosabb országa, egyben a Szentföld része. A helyi kultúra különösen fontos értékei közé tartoznak a mozaikok, amelyekből elképesztő mennyiségű és méretű található az országban.

A Jordán Karitás által támogatott emberek elsősorban Irakból elmenekült keresztény családok. Jordániában ők nagyobb biztonságban vannak, de problémát okoz, hogy nagyon nehezen kapnak olyan papírokat, amelyekkel legálisan tudnak munkát vállalni. Ők ugyanakkor dolgozó emberek, akik békés életet, otthont akarnak, és a saját munkájukból szeretnének megélni. Nekik segít a Karitás, munkalehetőséget és lakhatást adva, termékeiknek pedig piacot keresve. A későbbiekben tervezzük olyan termékek behozatalát is, amelyeket pl. palesztin keresztények készítenek Betlehemben vagy keresztény családok Libanonban és Szíriában.

Az érdeklődők legegyszerűbben a rendtartomány webboltján keresztül vásárolhatják meg a termékeket. Ennek címe: bolt.ferencesek.hu, ahol külön menüpontból érhetők el a mozaikok és a különféle szappanok. Az itt vásárolt termékek postai úton vagy személyes átvétellel kaphatók kézhez.

A szentkúti kegytárgyboltban jelenleg mozaikokat és egyféle rózsafüzért árusítunk.

P. dr. Dobszay Benedek OFM

(forrás: *A mi arcaink – Pasaréti Körkép*, 2022/2. szám)

Fotó: Micheller Kinga

**Mindenható, fölséges és jóságos Úr,
Tiéd a dicséret, dicsőség és imádás
És minden áldás.**